

เทศน์เช้า วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมนะ ธรรมะนี้สังฆธรรม สังฆธรรมนี้ยิ่งใหญ่มาก ยิ่งใหญ่มากเปรียบเหมือนดวงอาทิตย์ ดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของจักรวาล ดวงอาทิตย์ให้พลังงาน โลกถ้าขาดดวงอาทิตย์นะ มันจะมีความหนาวเย็น มันจะห่อหุ้มไปด้วยน้ำแข็ง ชีวิตจะดำรงชีวิตอยู่ไม่ได้ โลกจะอยู่ได้ด้วยพลังงาน ด้วยแสงอาทิตย์ ด้วยความสว่าง มันมีคุณค่าๆ ใจ

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาท่านบอกนะ เปรียบเหมือนแสงอาทิตย์ไม่ลำเอียง บ้านใดเรือนใดจะมั่งมีศรีสุข ยากจนเช็ญใจขนาดไหน ไม่มีลำเอียง

แต่มันเป็นคนในบ้านนั้นนะ คนในบ้านนั้นมันไม่เห็นคุณค่าใจ เราเกิดมา เราอยู่กับโลกใช้ไหม เกิดมาเราก็เห็นมันเป็นเรื่องธรรมดาอยู่แล้ว เราไม่เห็นคุณค่าของมันหรอก แต่ทางวิทยาศาสตร์ทางวิจัยแล้วมันมีค่ามาก มีคุณค่ามาก

นี่ก็เหมือนกัน ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีค่ามากๆ มีคุณค่ามากจนพวกเรามองข้ามกันไปไง ไม่เห็นคุณค่าของมันใจ ถ้ามันมีคุณค่า มีคุณค่าที่ไหน มีคุณค่าในใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาใจวิมุตติสุขๆ สุขที่ยิ่งใหญ่ สุขที่เหนือ ๓ โลกชาติ

ไอ้พวกเราวิ่งแสวงหาความสุขกัน เวลาไปไหนอยากจะมีความสุข อยากจะประสบความสำเร็จ ไอ้ความสุขประสบความสำเร็จนี้มันก็ต้องอาศัยอำนาจวาสนาของคน อำนาจวาสนาของคนมันก็มาถึงความเพียรความพยายามของคน ความเพียรความพยายามของคนมันก็เป็นโอกาสของคน เวลาโอกาสของคนนี้เป็นอามิสๆ ใจ

ที่เรามาทำบุญกุศลกันอยู่นี้มันเป็นอามิส คือการให้ การเสียสละ มีการเสียสละ มีการกระทำ ถ้าการเสียสละ การกระทำ มันมีการกระทำต่อเนื่อง มีการทำซ้ำซ้อน ทำซ้ำซ้อนมันก็ต่อเนื่อง มันก็มากขึ้น เห็นไหม การกระทำที่เราได้ใช้จ่ายใช้สอยไปมันก็เบาบางเป็นธรรมดา

เวลาคนเราทำบุญกุศลไปเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม มันหมดอายุขัยมันก็เวียน
ว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เรามาเกิดเป็นคน เกิดเป็นคนมาจากไหน เกิดเป็นคนมาจากการกระทำของ
เรา เป็นคุณงามความดีของเรา เราถึงได้เกิดเป็นมนุษย์

เกิดเป็นมนุษย์ ชีวิตของมนุษย์สั้นนัก แต่ชีวิตของมนุษย์ยิ่งใหญ่ นัก ยิ่งใหญ่ตรงไหน
ยิ่งใหญ่ในความรู้สึกนี้ ความรู้สึกของเราละ คนถ้ามีสติปัญญาละ สติปัญญามันไม่ต้องแบกต้อง
หาม ใครมีทรัพย์สมบัติมากน้อยแค่ไหน เขาต้องเก็บของเขา เขาต้องดูแลรักษาของเขา อำนาจ
วาสนาบารมีมาจากการกระทำใด สิ่งที่ยิ่งใหญ่คือหัวใจของสัตว์โลก หัวใจของสัตว์โลก เพราะ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์เวลาสร้างคุณงามความดีมา ๔
อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย การกระทำอย่างนั้น พันธุกรรมของจิตมันได้ตัดแต่ง ได้
เปลี่ยนแปลง มันยิ่งใหญ่อิ่งใหญ่จนล้นนะ ล้นแล้วพอมารเกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ บารมีเต็มๆ คำ
ว่า “บารมีเต็ม” คือมันสร้างสมมาจนเหลือล้น ไอ้ของเรามันขาดตกบกพร่อง

เราเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกัน เกิดเป็นมนุษย์เหมือนกัน แต่อำนาจวาสนาของคนไม่
เหมือนกัน อำนาจวาสนาของคนไม่เหมือนกัน แม้แต่พี่น้องคิดไม่เหมือนกัน เวลาอยู่เผด็จคิดไม่
เหมือนกัน มีคนคิดไม่เหมือนกัน เกิดวิกฤติอย่างหนึ่ง คนมีมุมมองแตกต่างกันไปเพราะ
การศึกษา ใครศึกษาสิ่งใดมาก็มีมุมมอง วิกฤติในมุมมองของตน ในรากฐานในการศึกษาของตน

นี่ไง แต่อริยสัจ ๓ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์
ดับ วิธีการดับทุกข์ จะมีการศึกษา จะมีมุมมองมาขนาดไหน มีวาสนามากน้อยขนาดไหน เวลา
ประพฤติปฏิบัติขึ้นมาแล้วเข้าสู่อริยสัจ เข้าสู่สัจจะความจริง เวลาเข้าสู่อริยสัจ เข้าสู่ความจริง
ขึ้นมาเพราะอะไร

เพราะคนเราเวลามันทุกข์มันยากเพราะกิเลสตัดหาความทะยานอยาก กิเลสตัดหาความ
ทะยานอยาก เวลาเราคิดนะ ความอยากดี อยากดีมันก็เป็นความอยากหนึ่ง ถ้าความอยากหนึ่งเป็น
มรรค เวลาเป็นมรรค มรรคก็มีมัจฉา มีสัมมา เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมาถือว่าเป็นสัมมาปฏิ
ความเห็นของตนที่ถูกต้องดีงาม

ถ้ามันถูกต้องดีงามขึ้นมา กิเลสมันต้องยุบยอบลง กิเลสมันต้องเบาบางลง กิเลสมันต้อง
สิ้นไป แต่เนี่ยเวลาปฏิบัติแล้วกิเลสมันก็มียุบยอบลง กิเลสมันก็เบาบางลง กิเลสมีแต่ยิ่งใหญ่อิ่งใหญ่

ยิ่งใหญ่ตรงไหน ยิ่งใหญ่ที่มันเพิ่มขึ้นไง มันสร้างขึ้น มันเพิ่มค่าขึ้น เพิ่มค่าขึ้นตลอดเวลา เพิ่มค่าขึ้นตลอดเวลาเพราะอะไร เพราะมันเป็นมิจฉาทิฎฐิ มันเป็นความเห็นผิดใจ

นี่มีการกระทำฯ คนทำคุณงามความดีขึ้นมามันต้องสัมมาทิฎฐิ ความถูกต้องดีงาม ความถูกต้องดีงามมันชำระล้างกิเลสในใจของเราไป ชำระกิเลสในใจของเราไป

ฟังธรรมฯ สิ่งที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งใหญ่ตรงนี้ไง ยิ่งใหญ่ที่หัวใจนี้มันยิ่งใหญ่นัก เพราะคนเราคิดดีๆ ถ้าคนคิดดีๆ โอ้โฮ! โลกนี้ร่มเย็นเป็นสุขนะ ผู้นำที่เป็นคุณธรรม เราแสวงหามาก หาผู้นำที่ดีๆ แล้วผู้นำที่ดีเป็นหลักเป็นชัยนะ ผู้นำที่ดีตรงไหน ผู้นำที่ดีก็ปกป้องคุ้มครองเราไง คุณพ่อแม่สิ เวลาพ่อแม่ที่มีอำนาจวาสนาบารมี ลูกนี้สบายเลย โอ้ลูกคนนั้น ลูกคนนั้นนะ สังคมเขาเกรงใจ แล้วลูกคนนั้นๆ นี่อำนาจวาสนาบารมีที่คุ้มครอง

โอ้เรากู้มครอง กู้มครองอย่างไร กู้มครองต้องมาฝากกันอยู่อย่างนั้นเลยหรือ ถ้ากู้มครองนะ ชื่อเสียงของพ่อแม่ปู่ย่าตายายของเราที่สร้างคุณงามความดี เฮ้ย! อย่าไปยุ่งกับเขา พ่อแม่เขาดีมากเลย พ่อแม่เขาดีมากเลย เห็นไหม นี่เวลามันกู้มครอง กู้มครองกันอยู่อย่างนั้นนะ กู้มครองดูแลเรามา ถ้ามันกู้มครองดูแล

อำนาจวาสนาบารมี ถ้าของเรามันเหี่ยวแห้ง ของเรามันไม่มีสิ่งใดที่เป็นคุณสมบัติของเราเลย เวลาจะมีก็มีแต่ความพอใจของตนๆ ความพอใจของตนมันก็กิเลสของตนไง กิเลสของตนทุกดวงใจมีกิเลสทั้งนั้นนะ

เวลาพูดถึงความทุกข์นะ ให้หันหน้าเข้าหากันปรับทุกข์ฯ ปรับทุกข์มันไม่มีวันจบวันสิ้น แต่ความสุขเวลาพูดออกมาสิ ความสุขมันมีมาจากไหน ความสุขมันมีมาตั้งแต่เราสำนึกตัวเราเองได้ สิ่งใดที่เราแสวงหาแล้วมันเป็นของชั่วคราวทั้งนั้นนะ ชั่วคราว ชีวิตนี้สั้นนักๆ เราจะไปหาสิ่งที่เป็นสมบัติสาธารณะ

สมบัติสาธารณะ โลกนี้คือละคร เกิดมาชาติหนึ่งเพื่อให้มาแสดงละครกัน แสดงละครขึ้นมาเวลาเก็บฉากแล้ว สิ่งนี้ก็ตกไปกับโลกนี้ นี่สมบัติสาธารณะฯ ใจ โลกนี้คือละคร แต่มันเป็นความจริงนะ จริงตามสมมุติฯ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาบวชพระฯ ไรบริวาร ๘ คือปัจฉัย ๔ ไร ดำรงชีวิต ดำรงชีวิตมันต้องมีปัจฉัย ๔ ปัจฉัย ๔ เราต้องแสวงหา การแสวงหา แสวงหามาเพื่อดำรงชีวิต เรา

ก็ต้องทำหน้าที่การงานของเรา แต่เราทำหน้าที่การงานของเราด้วยสติด้วยปัญญาของเรา นี่สมบัติ
สาธารณะ โลกนี้คือละคร เรามาแสดงกันนะ แต่เวลาแสดงแล้ว เวลาเก็บฉากแล้ว สิ่งที่เป็นสมบัติ
ความจริงของเรามันคืออะไร สิด สมภา ปัญญา คือสัจจะความจริงแท้ในหัวใจนี้ ถ้าสัจจะความ
จริงแท้ในหัวใจนี้ไฉ

พระโพธิสัตว์ พระเวสสันดรท่านมาเสียดละทานของท่าน เสียดละทานนั้นมันสูญเปล่า
หรือ การเสียดละทานของพระเวสสันดร เสียดละทานเพื่อจะกำเนิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ อันนั้น
มันสูญเปล่าตรงไหน การเสียดละอย่างนั้น เสียดละขึ้นมา เสียดละเพื่อให้หัวใจมันล้น บุญมันล้น
มันพอใจของมัน มันสมบูรณ์ของมัน เวลาเกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ เวลาประพฤติปฏิบัติ สิด
สมภา ปัญญา

คนที่มีอำนาจวาสนาเขาเห็นว่า ดวงอาทิตย์ แสงสว่าง พลังงานมันมีประโยชน์ๆ ไฉ
ประโยชน์ขึ้นมาเพราะเจ้าชายสิทธัตถะก็มาประพฤติปฏิบัตินี้ไฉ มารื้อค้นในใจขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้านี้ไฉ เวลามันเป็นจริงๆ ขึ้นมา เป็นจริงในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้านี้ไฉ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ กราบธรรมตรงไหน กราบธรรมเวลามัน
ทุกขไฉ

เจ้าชายสิทธัตถะเวลาจะออกจากราชวังมานะ ราชกุมารเกิดแล้ว คนเรา คูตี คู่สามีภรรยา
ใหม่ เกิดลูกคนแรกนี่เห่อทุกคน ตื่นเต้นทุกคนนะ เจ้าชายสิทธัตถะเวลาลูกเกิดแล้ว แล้วมันโดน
บีบคั้นมา บีบคั้นมาด้วยความเป็นอยู่ เวลาเขาเล่นเพื่อนรำกันก็หลับชะ เวลาตื่นขึ้นมา พวกนาง
เพื่อนร้านนอนอยู่เกลื่อนไปหมดเลยนะ มองไปเหมือนซากศพ นี้ไฉ บุญอำนาจวาสนามันบีบคั้นมา
ไฉ

เวลาเขารื่นรมย์กัน เขาชื่นชมกัน แต่เจ้าชายสิทธัตถะหลับเวลาเขาเพื่อนรำ เวลาตื่นขึ้นมา
เห็นเหมือนซากศพ โอ้โฮ! ซากศพ คนอยู่ท่ามกลางซากศพมันเอาความสุขมาจากไหน นี้ไฉ
อำนาจวาสนาบารมีบีบคั้นเข้ามาๆ แล้วบีบคั้นเข้ามา เพราะมันขยะแขยง มันรังเกียจความเป็นอยู่
มันอยู่กับโลกไม่ได้ แต่เวลาจะไป เวลาราชกุมารเกิดแล้ว ละล้าละลึงๆ มันทุกข์มันยากไหม มัน
ทุกข์มันยากไหม คนเรามันต้องพลัดพรากสิ่งที่รัก

เวลาเอ็งโกรธกัน ญไม่ขอหรือก เวลารักกัน ญขอแฟนเอ็งได้ใหม่ เวลาเอ็งชอบกันนะ เวลาเกลียดกันไม่ต้องไปขอมัน มันให้อยู่แล้ว แต่เวลามันรัก มันรักของมัน ขอ มันให้ใหม่ ฆ่ากันนะ ทำลายกันก็เพราะทิฐิภูมิมานะนี้แหละ แต่เป็นตัวเองเป็นเรื่องของตนเอง ตนเองต้องปลัดพราก

บอกว่า เวลาความทุกข์ๆ เวลาบอกความทุกข์ๆ ท่านไม่รู้จักหรือก องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่เคยเจอความทุกข์

มันจะไม่รู้จักได้อย่างไร ตอนเป็นเจ้าของชายสิทธัตถะ สิ่งที่ราชกุมารเกิดแล้วต้องปลัดพราก จากไปมันต้องเป็นทุกข์ใหม่ แล้วคนที่มีความรับผิดชอบ สุภาพบุรุษขนาดนั้นทุกข์ใหม่ ทุกข์แสนทุกข์

แล้วเวลาไปประพฤติปฏิบัติกับเขา ไปทำทุกรกิริยา ไปทำต่างๆ ทุกข์ใหม่ มันทุกข์ทั้งนั้นนะ มันทุกข์ทั้งนั้นนะ แต่ทุกข์แบบคนที่มีสติมีปัญญาไง ทุกข์อย่างนี้ มันทำอย่างนี้ ทำถึงที่สุดอย่างนี้ ทำมากกว่าเขา ที่เขาทำๆ กันอยู่นั้นเขาก็ทำกันอยู่นั้นแหละ เขาทำไม่ถึงเราหรือก เราทำมากกว่าเขาแล้วมันไม่ประสบความสำเร็จไง มันน่าจะไม่ใช่ มันน่าจะมีหนทางอื่นที่ดีกว่านี้ เพราะก็ทำๆ กันมาทุกคน ทำมาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย ทำมาตลอดเลย ทำอย่างนี้ ทำอย่างนี้ แล้วไม่เคยผลเลย มันน่าจะมีทางออก มันน่าจะมีทางอื่น

ฉะนั้น ถึงย้อนกลับมาที่หัวใจนี้ใจ จิตใจที่ยิ่งใหญ่ ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งใหญ่ที่หัวใจนี้ใจ ถ้ามันทำความสงบของใจ นี้ใจ บุปผาเนิวาสานุสติญาณ จุตุปปาญาณ อาสวักขยญาณ วิชชา ๓ ขององค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาสิ้นกิเลสไป กิเลสในใจขององค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาเสวยวิมุตติสุข วิมุตติสุข มันมาเทียบแล้ว ตอนที่ทุกข์ที่ยากนี้ใจ ตอนที่ปลัดพรากมาใจ พ่อก็ทุกข์ ภรรยาที่ทุกข์ ยิ่งลูกยิ่งคร่ำครวญ มหาอำมาตย์ อาณาจักรแทบจะล่มสลาย เพราะว่าอะไร ผู้ที่จะเป็นผู้นำอยู่นั้นตัดช่องน้อยออกไปก่อน มันสิ้นสะเทือนไปหมดละ แต่เวลาท่านสำเร็จแล้ว เวลากลับมาเอาพ่อเป็นพระอรหันต์ สามเนรราหุลเป็นพระอรหันต์ นางพิมพาเป็นพระอรหันต์ กลับมาเป็นพระอรหันต์หมดเลย

สิ่งที่เป็นพระอรหันต์มามันต้องมีการกระทำใจ คนที่จะเห็นคุณค่าๆ มันต้องมีกาลมีเวลา มีการกระทำ คนเราไม่ใช่ดีเพราะการนึกหรือก นึกว่าอยากจะเป็นคนดี นึกว่าฉันเป็นคนดี คนเราไม่สำเร็จไปด้วยความนึกหรือก คนต้องสำเร็จด้วยการกระทำ

หัวใจมันยิ่งร้ายกาจกว่านั้นนะ เวลามันสั่งสมกิเลสตัดหาความทะยานอยากมา จูจริตนิสัย สิ โทสจริต อย่าไปมองหน้ามันนะ มองหน้ามัน มันฆ่าทิ้งเลยละ ไอ้พวกโลภะ คูสิ ไม่ต้องเอาอะไรไปเสนอ มันเอาเงินไปให้เขาเลย มันหลงไหลไปหมด นี่มันเป็นจริตนิสัย ถ้าจริตนิสัยขึ้นมาแล้วมันเป็นจริตนิสัยของเขา

ฉะนั้น ถ้าเป็นของเรา ของเรามองกระแสสังคมนะ เวลาหลงตาทำนองสอนนะ ใครจะดี ใครจะชั่วก็เรื่องของเขา เรื่องของเขาคือว่า ถ้าเรามีสติปัญญาไปอธิบายกับเขา สังคมส่วนใหญ่เขาเหยียบเราแบนเลย

ใครจะดีจะชั่วก็เรื่องของเขา แต่เราจะทำความดีวะ เห็นไหม ท่านพาลูกศิษย์ของท่าน ท่านพาพระกรรมฐานของเราอยู่ในวัตรปฏิบัติ อย่า อย่าไปตื่นโลกตื่นสงสาร ไอ้เรื่องโลกเรื่องสงสาร ถ้ามันดี มันพาคันดีไปหมดแล้วแหละ มันมีของมันอยู่ประจำโลกอยู่แล้ว โลกเขาทำกันอยู่อย่างนั้น มันเป็นความดีไปไม่ได้หรอก สิ่งที่มีมันจะเป็นความดีไปได้มันต้องวาง วางแล้วต้องมาประพฤติปฏิบัติให้รู้จริงเห็นจริงในใจของตน ไม่ใช่วาง วางแล้วจะสำเร็จก็ไม่ใช่ว่า

คำว่า “วาง” วางโลก อย่าไปตื่นเต็นกับเขา แต่ถ้ามันไม่วาง เราไปแบกโลกไป หนักก็ไม่ได้ นี่ก็ไม่ได้ ไม่ได้อะไรสักอย่าง แล้วก็ต้องไปโต้แย้งกับเขา มันเสียเวลาไป

ใครจะดีจะชั่วมันเรื่องของเขา เรามีสติปัญญาหรือไม่ เรามีอำนาจวาสนาหรือไม่ ถ้าเรามีแล้วเรามาศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว เรามีครูบาอาจารย์ที่ประพฤติปฏิบัติหรือไม่ ถ้ามีครูบาอาจารย์ที่ประพฤติปฏิบัติขึ้นมาแล้ว เราปฏิบัติแล้วมันติดข้องสิ่งใดไปปรึกษาท่าน ไปหาท่าน ท่านแก้ไขให้ได้ ถ้าท่านให้เราไม่ได้ ท่านเป็นหมอไม่ได้ คนที่เป็นหมอรักษาโรคไม่ได้ เป็นหมอไม่ได้

เป็นหมอ เขาสำเร็จหมอได้ เขาต้องรักษาโรคได้ เขารักษาโรคได้เพราะเขาเคยเป็นโรคแล้ว เขารักษาโรคเขาหายแล้ว เขาถึงรู้วิธีการรักษาโรคในใจของเขา แล้วถ้าเราเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา ถ้าเขารักษาโรคของเราไม่ได้ แสดงว่าเขาไม่เคยเป็นโรค

คนที่เคยเป็นโรค เจ็บไข้ได้ป่วยแล้วรักษาโรคนั้นหาย นี่ไง วิธีการที่รักษาโรคหายนั้นคือมรรค คือมรรค คือวิธีการกระทำอย่างไรให้มันเป็นจริงขึ้นมา นี่ไง ถ้าเรามีอำนาจวาสนาขึ้นมา

เราชวนขวยของเรา เราปฏิบัติของเรา เราหาครูบาอาจารย์ของเราที่เป็นคนชี้บอกทางเรา ชี้บอกทางๆ แล้วบอกทาง

เวลาไปหาหมอ ทุกคนไม่ชอบหมอ เพราะหมอดิดยาแล้วเจ็บ หมอให้ยากินแล้วขม ครูบาอาจารย์เราก็เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าไปหาแต่น้ำผึ้งน้ำหวานนี่ชอบ ไอ้หมอย่างนั้นนะชอบ แล้วชอบเราก็จ่ายตั้งค้อยู่ที่นั่นนะ นั่นนะหมอพาณิชย์ใจ แต่หมอเป็นจริงเขารักษาให้หายได้นะ การรักษาอย่างนั้นเขาต้องรักษาใจของเขาให้ได้ก่อน

ถ้ารักษาใจไม่ได้ เราก็ทำได้ เวลากรรมฐานเขาเรียกว่าฉลากยา ฉลากยา อ่านกันไปเถอะ ฉลากยาบอกถึงวิธีการรักษาทั้งหมด แต่เวลาอ่านฉลากยาแล้วโรคไม่หายหรือถ้าเราไม่ได้ยานั้น

นี่ก็เหมือนกัน เราจะเอาจริงเอาจังของเราขึ้นมา ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาทุกข์ยากๆ มา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกข์ยากมาที่นั่นนะ เวลาเสวยวิมุตติสุขๆ มันยิ่งใหญ่ เพราะมันไม่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ

เวลา ๖ ปีที่ประพฤติปฏิบัติกับเขา ลังเลสงสัยอยู่ ขวนขวย คั่นคว่ำ แล้วพยายามหาทางออก มันบีบคั้นหัวใจขนาดไหน แต่เวลามันสิ้นสุดแห่งทุกข์ไปแล้วมันจบสิ้นในหัวใจนะ ไม่เกิดอีกแล้ว ไม่ไปไหนอีกแล้ว สมบูรณ์แล้ว จบ เวลามันจบ มันจบในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาจบในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นใหม่ ในบรรดาสัตว์สองเท้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด ในบรรดามนุษย์ๆ สิ่งที่ยิ่งใหญ่ยิ่งใหญ่ที่หัวใจดวงนั้น ถ้าหัวใจดวงนั้นมันยิ่งใหญ่ มันก็ย้อนกลับมาที่หัวใจเรานี้ ฟังธรรมๆ เพื่อเหตุนี้ ฟังธรรมๆ จิตใจที่ยิ่งใหญ่ๆ เราจะทำอย่างไรให้มันยิ่งใหญ่ล่ะ

คูลี ผู้ยิ่งใหญ่ คนจนผู้ยิ่งใหญ่ หลวงตาเราไง บริหาร ๘ โลกเขาไม่ต้องการเลย เขาวราชไปซื้อเยอะเยอะเลย เสาชิงช้า เอาเท่าไร บริหาร ๘ จีวรก็มีขาย บาตรก็มีขาย ทุกอย่างมีขายพร้อม มันมีอยู่พร้อมที่จะเอามาบริจาค

แต่สมบัติของท่าน สมบัติของพระ เขาต้องพินทุอิชฐาน พระเราจะใช้ของคนอื่นไม่ได้ จะต้องพินทุอิชฐานเป็นของของตน ถ้าเป็นของของตนถึงจะใช้สิ่งนั้นได้ พระถึงมีสมบัติแก่นั่นไง

สิ่งที่มีอยู่ทั่วไปในท้องตลาดนั้นเป็นธุรกิจของเขา เป็นเรื่องโลก แต่ถ้าถวายพระ พระรับ แล้วพินทุทธิฐานเป็นของบุคคลคนนั้น เป็นผ้าครอง ต้องครองผ้า รุ่งอรุณแล้วผ้าหาย เพราะ สมัยโบราณผ้านี้หายาก

นี่คนจนผู้ยิ่งใหญ่ แต่หัวใจยิ่งใหญ่ ยิ่งใหญ่เพื่อโลกใจ ยิ่งใหญ่เพื่อสังคมใจ ยิ่งใหญ่เพื่อ พวกเรานี้ใจ เวลาท่านทำสิ่งใดๆ จะรู้หรือไม่รู้ก็แล้วแต่ ท่านให้เรากระทำฯ นี้ใจ พัฒนาหัวใจของ ตนใจ ถ้าพัฒนาหัวใจของตน ท่าน คิด ภาวนาใจ นี่คือสมบัติแท้ของเราใจ

ชีวิตนี้สั้นนัก ๑๐๐ ปีก็ตาย แต่ใจไม่เคยตาย เพราะใจไม่เคยตาย มันเกิดมาแล้วเราถึงต่าง คนต่างจริต ต่างคนต่างนิสัย เราจะปรารถนาดีกับใครก็แล้วแต่ ถ้าเป็นเวรเป็นกรรมของเขา เขาจะ มาจองล้างจองผลาญเรา แต่ถ้าเป็นบุญกุศลของเขา เราไม่เคยรู้จักเขาเลย เขาก็จะมาเกื้อกูลเรา เกื้อกูลเพราะด้วยกรรมใจ เราได้สร้างบุญกุศลสิ่งใดไว้ ไม่รู้จักใครเลย เขามาเกื้อกูลเราตลอด แต่ คนที่เราหวังพึ่ง หวังสิ่งใดใด แต่มันมีบาปมีกรรมต่อกันมานะ มันมาจองล้างจองผลาญ มันมา ทำลายทั้งนั้นนะ นี่ผลของกรรม

กรรมคืออะไร กรรมคือการกระทำ แต่ทำมากพชาติใดละ กรรมนี้เป็นอจินไตย อจินไตย ที่มันซับซ้อนมา เพราะการเกิดไม่มีที่สิ้นสุด การเกิด ใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อมันเรื่องของเขา นี่ใจ ใครจะคิดจะชั่วเรื่องของเขา เราจะทำความดีวะ ใครจะไม่เชื่อนรกสวรรค์ ใครจะไม่เชื่อมันก็เรื่องของ เขา แต่เราปฏิบัติของเราจะ

แล้วถ้าปฏิบัติไปแล้วนะ เอ๊ะ! อ้อ! อ้อ! จบ เพราะการเกิดและการตาย และการไม่เกิดไม่ ตายมันต่างกันใจ การเกิดและการตายมันตายอยู่อย่างนี้ใจ แล้วเวลาจะไม่เกิด ไม่เกิดอย่างไร มัน ต้องจบใจ คนติดคุกก็รู้ว่าติดคุกใจ คนออกจากคุกมันก็ต้องรู้ว่าออกจากคุกใจ

นี่เหมือนกัน ใจเชื่อหรือไม่เชื่อไปเอ๊ะ! ถ้าไม่เอ๊ะ! มันก็ยังสงสัยอยู่ “เอ๊ะ! สวรรค์มีจริง หรือไม่จริงวะ เอ้! หลวงพ่อโกหก ศาสนาพุทธเขียนเสียให้วักแล้ว”

ใจนี้มันพูดความจริง แต่ความจริงนี้เป็นสัจจะที่เรามีปัญหา เราเชื่อตามธรรมชาติขององค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่อย่าไปเชื่อพวก ๑๘ มงกุฏนะ ถ้าร้ายรวมานี้ โอ้โฮ! อดีตชาติเคย เป็นคู่ครองกันมา ถ้ายากจนนี้ไม่เคยรู้จัก ถ้าร้ายรวมานะ โอ้โฮ! นี่อดีตชาติฯ

อดีตชาติมันก็เป็นเรื่องของอดีต มันเกี่ยวอะไรกับมึงล่ะ อดีตชาติมันก็เป็นเรื่องของอดีต นี่มันเป็นปัจจุบันนี้ ถ้าปัจจุบันนี้มันก็เป็นเรื่องของปัจจุบันนี้ เราบอกว่า ให้เชื่อธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่อย่าเชื่อ ๑๘ มงกุฏ เอวัง